

Egy-két bőröndbe belefért eddigi életük

A kép forrása: Üdvhadsereg

Folytatjuk a beszámolót önkéntes csapataink tapasztalataiból. Kollégáink így foglalták össze a segítő munka során megélt élményeiket.

"Én is megírnám a tapasztalataimat a tiszabecsi szolgálatokról. Első ottlétünk alkalmával több gondolat is megfogalmazódott bennem. Megrázó volt találkozni olyan emberekkel, akik néhány nap leforgása alatt elvesztették mindenüket és menekülni kényszerültek, hátrahagyva mindent, amiért és akikért addig dolgoztak. Nehéz volt látni a sok fiatal anyát pici gyermekekkel, és azt, hogy egy-két bőröndbe és szatyorba belefért egész addigi életük. Nagyon élesen látszott, hogy az ember mennyire törekény és kiszolgáltatott lény. Nagyon-nagy tanulság nekem, hogy nem tehetjük az életünket politikusok kezébe, nem lehet bízni a vagyonban, sem az állam örökkévalóságában. Azt is megtapasztaltam, hogy mindig van egy réteg, akik mások nyomorúságából próbálnak meg hasznot húzni, ezek ilyenkor megjelennek. Jó volt viszont látni azt, hogy mennyien próbáltak meg önzetlenül segíteni. Jó volt új barátságokat kötni, és sokféle emberrel megismerkedni.

"Nagyon jó ez a szolgálat, bármikor megtenném újra. A második alkalommal inkább a menekültek szállításába tudtam bekapcsolódni. Nagyon örültem, hogy ilyen módon tudtam segíteni. A két alkalom alatt szállítottam embereket Záhonyba, Nyíregyházára, Budapestre, Debrecenbe, Mátészalkára. Ha sikerült jól összeszámolni, akkor összesen 31 vagy 32 főt vittem az itteni szolgálatom alatt. Ami a csapatokat illeti, nagyon nagy összetartást, türelmet, szeretetet éreztem mindkét alkalommal, minden egyes csapattag részéről. Ezúton is hálásan köszönöm mindenkinek, hogy együtt tölthettük ezt a nehéz, de szép időszakot." (Nagy Ervin)

"Örülök, hogy részt vehettem ebben a szolgálatban. Nagy öröm volt számomra megtapasztalni, ahogy Isten használta a mi kis csapatunkat. Hálás vagyok a beszélgetésekért, a békességért, az őszinteségért. Ez meglátszott az emberekhez való hozzáállásunkban is. Jó volt, köszönöm, hogy veletek szolgálhattam." (Kiss Edit)

"Részemről nagyon megható és jó érzés volt, hogy ennyi embernek tudtunk segíteni. Szerintem volt értelme annak, hogy lementünk és ott voltunk. Amikor megkérdeztük egy menekültet, hogy van-e 40 eurója a vonatra, mondta, hogy sajnos nincs pénze, mert az összes megtakarítása elment egy televízióvásárlásra, ahova építkezni szeretett volna, így pénz nélkül indult útra. Szervezetünk felszállította őt Budapestre, ahol megpihenhetett, megvettük a jegyét és kivittük az állomásra." (Roják Stella)

Az alábbiakban arról is beszámolunk - a teljesség igénye nélkül - hogy milyen sorsokkal, élethelyzetekkel találkoztunk, kiknek tudunk egy kicsit segíteni.

Egy fiatal pár három kisgyerekekkel és a nagyival, az összes holmijukat becsomagolva - ami között ott volt egy varrógép is, mivel az anyuka és a nagymama tudnak varrni ezért úgy gondolták, hogy majd a gyerekeknek varrnak ruhát - elindultak Harkovból és Franciaországba szerettek volna eljutni. Segítségünket kérték az utazáshoz. Elszállítottuk őket Budapestre, ahol intézményünkben a Válaszút Házában töltötték az éjszakát, és végre tudtak biztonságban aludni. Másnap reggel kivittük őket a vasútállomásra, nagyon hosszú, 11 órás vonatúttal érkeztek meg Svájcba, ahol várták őket kollégáink az Üdvhadseregtől, és átsegítették őket arra másik vonatra, amely Genf felé vitte őket tovább. Itt szintén kollégáink várták őket, akik szállást és ételmezt biztosítottak számukra. Innen már Párizsba indulhattak tovább, szintén vonattal. A maratoni utazás folyamán folyamatosan tartottuk velük a kapcsolatot, és segítettük őket az útjuk során. Az apuka Franciaországban már tudott is vállalni munkát, és az

anyuka varrónői állást talált. Ott szeretnének új életet kezdeni biztonságban. Még Tiszabecsen, útjuk kezdetén, egy Angliából érkezett önkéntes hölgy látva helyzetüket, elutazásuk előtt 200 eurót adott a családnak, amit az anyuka könnyek között köszönt meg.

Fiatal házaspár 7-8 év körüli kislánnyal Tiszabecsnél szerettek volna átjönni együtt. Apukát azonban nem engedték át a határon, mivel hadköteles. Ezért elment a Tiszához, és azt átúszva jutott át Romániába, élete kockázatásával másfél kilométert úszott a hideg vízben, nagyon lehült mire partot ért, egy arra járó román autó talált rá, és a benne utazók segítséget nyújtottak neki. Felmelegítették, kapott tőlük új, száraz ruhát és onnan jutott el a családjához Tiszabecsre, ahol újra egyesült a család.

Anyuka, egy 4 és egy 17 éves gyerekkel, és 2 kiskutyával szállást kért Tiszabecsen, mivel a férje még nem tudott jönni, őrá vártak. A férj rákos beteg, és Kelet-Ukrajnában csak a háború után tudnák megműteni. Spanyolországba szeretnének eljutni, ahonnan egy ismerősük már úton volt Tiszabecs felé, hogy segítsen nekik az utazásban. Apuka betegségére való tekintettel kérelmezte az ukrán hatóságnál, hogy engedjék át a határon. Anyuka és a gyerekek várják Tiszabecsen. Amikor eljöttünk, még nem volt információnk arról, hogy az édesapának sikerült-e a dokumentumokat elintézni. Spanyolországban meg tudnák műteni. A család Tiszabecsen szállást, törődést, meleg ételt, és a gyerekek nagy örömeire kutyusaiknak tápot is kapott. Az édesanya nagyon hálás volt a sok segítségért.

Fiatal hölgy szintén Európába szeretett volna eljutni. Tudtunk adni számára élelmet, tisztasági szereket, amiért szintén hálás volt és elnézést kért az ukrán nép nevében, hogy így bánnak a magyarokkal, mert ennyi szeretetet és segítséget, mint most, még soha életében nem kapott.

Idősebb férfi utazott Európába. Tiszabecsen élelmet, italt ajánlottunk részére, de nagyon nehezen fogadta el, azt mondta, hogy köszöni szépen, de neki nagyon kellemetlen bármit is elfogadni, így csomagoltunk részére élelmet, italt.

Középkorú hölgy abban kért segítséget tőlünk, hogy a Debrecenben megműtött nővérét segítsünk neki a határon átjuttatni, ahol ukrán mentő várja és viszi haza Ungvárra, további kezelésre. Ezért elvittük őt Debrecenbe, ahol sikerült tolokocsiban az autóhoz juttatni a beteget, és visszahozni őket együtt a menekültszállásra Tiszabecsre. Ott szintén tolokocsiban, elvittük őket a határra, ahol sikeresen átjutottak és várta őket a mentő. Csomagoltunk élelmet és mindent, amire szükségük volt. A hölgy elkérte a keresztneveinket, felírta egy papírra és hálával teli szívvel mondta, hogy imádkozni fog értünk, amint hazaért, illetve nagyon hálás az ott nyújtott segítségünkért.

Fiatal pár megérkezve a határon, Olaszországba szeretett volna eljutni a cicájukkal. Autóval jöttek. Szállást kerestek Pesten egy hétre. Szervezetünk felajánlott számukra egy szobát. Velük utazó testvérüket kivitték a reptérre, ahonnan Olaszországba indult tovább, ezt követően érkeztek meg intézményünkbe a Válaszút Házába, ahol megpihenhettek. A család többi része és a szülők is úton vannak már, de még nem tudják milyen módon tudnak eljutni hozzánk. Ha a szülőknek sikerül átjutniuk az országhatáron, vesznek számukra repülőjegyet, és a fiatalok autóval követik őket Olaszországba. Tegnap, amikor megérkeztünk a Válaszút Házába, megkérdeztük tőlük, hogy szeretnének-e várost nézni, kicsit kikapcsolódnival, de azt válaszolták, hogy olyan lelki állapotban vannak, hogy nem szeretnének most örömteli eseményt, inkább csak megpihennének nálunk, ahol biztonságban vannak, nem vágnak most semmi másra.

A **Debreceni Gyülekezetből** 4 fővel mentünk le a Tiszabecsi határhoz március 3-án. Szerettük volna személyesen is látni, hogy mi történik, és hogy miben tudunk segíteni. Természetesen készítettünk segélycsomagokat is, amelyek a következőket tartalmazták: pogácsa, víz, üdítő, csokoládé, női tisztasági betét, fertőtlenítő kendő. Az tapasztaltuk, hogy nagyon szervezeten működött a segítségnyújtás.

Debrecenben, a város vezetésével és a Karitatív Testület elnökével vettük fel a kapcsolatot, akik jelezték, hogy jelenleg semmire sincs szükségük, helyben nem tudunk segíteni. A Dorkász Szolgálattal is felvettük a kapcsolatot, ott is hasonló visszajelzést kaptunk. Velük arról fogunk egyeztetni, hogy személyesen szeretnénk jelen lenni a területükön, hogy lelkiileg támogassuk a menekülteket.

Ezek után felvettük a kapcsolatot egy Tiszabecsen működő pünkösdi roma gyülekezettel.

Menekülteket szállásolnak el, és heti rendszerességgel járnak ki ukrán területre is, adományt vinni és evangelizálni. Személyesen is eljöttek hozzánk, és rendelkezésükre bocsátottunk közel 100 zsák ruhát, és további higiéniai eszközöket, tusfürdő, fogkrém, sampon, pelenka, zsebkendő, stb.) Továbbra is aktívan szeretnénk részt venni a segítségnyújtásban. (Benedek Zoltán)

Forrás: Üdvhadsereg munkatársai | Kommunikációs osztály

Dátum: 2022. április 11.

A képek forrása: Üdvhadsereg

{gallery}ukrajna/megrazo{/gallery}